

Pardi Anna

TÖREDÉKEK PASCALRÓL

(Részlet)

Egy különös novemberi éjszakán, midőn elhunytak már a nappali szavak, s a vendégfogadás véget ért, távozó lódobogások verték fel a sublunáris világ csendjét, s a Hold távoli szikláiról vetül fehér gyász a szobákra, Pascal a merő titokzatosságok e völgyében érzékelte, hogy a *sorsok nagyon távoli jelenségekre vannak felfüggesztve* egyrészt, másrészt *az emberi mértékek csak röpke látogatói az igazságnak*: – a kettős végtelent a természet is hordozza.

*

Tehát a premodern kor egy estjén az adófelügyelő házából távoztak a látogatók, a valóságosak, de Pascalhoz az úrök üdvöskéi geometriai alakzatok formájában benyitottak. A libériás szolga kioltotta a kandeláberék gyertyáit, a sötétedő lobogásban atomisztikus képpé rezgett a lakáj, reprezentálva a kettős végtelen alapelvét: *minden a végtelenig osztható és a végtelenig növelhető*: – mérhetetlen mennyiségű minőség támadja az embert, ki marad silánynak.

Életünk, 2003/10.